

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
 Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
 Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
 Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil
 rândul cu litere garmond.

Esposul contelui Czernin.

In fața comisiunilor pentru afacerile externe, ale celor două delegații, ungari și austriaci, ministrul de externe al monarhiei austro-ungare, contele Czernin, a rostit vorbirea următoare :

Inaltă comisiune! Cu cea mai vie satisfacție salut întrunirea delegaților, fiindcă ofere ocazia ce de mult lipsește și care mie nu mi a lipsit mai puțin decât D-voastre, de a expune în fața forului constituțional situația externă politică a Austro-Ungariei. Salut întrunirea delegaților în cea mai firmă convingere, că din activitatea lor, Austro-Ungaria va stoarce forțe politice, cari în unire cu roadele făpturilor mari de arme ale puterii comune armate, acoperită cu glorie, vor fi spre fericirea monarhiei austro-ungare.

Au trecut trei ani și mai bine dela ultima întrunire a delegaților. Răstimpul acesta cuprinde în sine un lant de evenimente de ale istoriei universale, a căror extensie, importanță și eficacitate, trece departe de cele ale celor ce puteau să se întâpte în oricare epocă a istoriei. În răsboiul acesta, căruia asemenea încă n'a fost, stă neînvinsă Austro-Ungaria și credincioșii ei aliați, în fața unei preputeri numerice asemenea neexistență până acumă.

În mijlocul acestei frământări, adânc jeli de popoarele monarhiei austro-ungare, binelui căror și-a dedicat întreaga sa viață, a trecut la cele vecinice Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Francisc Iosif I, sără a i se fi fost acordat să ajungă încheerea onořifică, atât de mult dorită și implorată, a acestui răsboi. Pe deplin conștiu de datorințele unui monarh modern și de responsabilitatea care îl apasă, a urcat Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Carol, tronul părinților săi, și conduce popoarele Austro-Ungariei cu mână sigură, purtată de adevarata și adâncăumanitate.

Deși întâmplările cu începere dela mijlocul anului 1914 au recurs la lumenă publicitară, cred totuși, că trebuie să dau dela locul acesta o expunere concisă a evenimentelor din cei trei ani din urmă. În privința amănuntelor mă pot provoca la Cartea Roșie a noastră, apărută în cursul acestei vremi, unde se află istoricul conflictului nostru cu Sârbia și cu antanta, iar cu privire la întrarea în răsboi a Italiei și României, o expunere autentică, documentată.

Inainte de a recapitula evenimentele celor trei ani din urmă, trebuie să fac amintire de atmosfera provocatoare de furtuni, care se estinsese asupra Europei cu ceva înainte de izbucnirea răsboiului actual. În special în sudostul părții noastre de lume a creat decurgerea răsboiului turco-italian și a ambelor răsboi din Balcani, precum și pacea dela București, o situație, care nu promitea și nu admitea durabilitatea. Turcia fusese slăbită în mod simțitor în posesiunea ei teritorială; Bulgaria, prin coaliarea

aliaților ei de mai nainte, a fost înșelată în realizarea speranțelor legate de aspirațiunile ei naționale și asigurate prin contracte și învingeri; Sârbia a fost mărită cu mult peste aspirațiunile juste, în contul teritoriilor străine, iar România a intrat pe urma unei invaziuni lipsite de lupte și de glorie în posesiunea Dobrogei bulgărești. Toate aceste rezultate, coapte sub patronajul puterilor din antantă, ale celor două răsboi din Balcani, au format condițiile nouă și primordiale ale unor nouă și grave sguduri.

Find sigure de sprijinul rusesc, țările Sârbia și Muntenegru au ținut acum de sosit momentul, ca bazate pe agitațiile de mult și cu toate mijloacele puse la cale în favorul Sârbiei mari, să și realizeze pretensiunile referitoare la părți teritoriale, aparținătoare monarhiei.

Rusia țaristă și imperialistă, care a sprijinit totdeauna moralicește și materialicește aceste țări acum numite în urmărire planurile acestora, a creat la timpul său la nordostul monarhiei, prin un sistem de propagandă panslavistă, care s'a lăsat tot mai mult pe față, și prin un spionaj militar, precum și prin repetările mobilizări de probă, o stare de încordare cresăță. Peatra a fost pusă în rostogolire prin asasinarea dela Sarajevo, proiectată și pregătită în Belgrad, cu știrea celor dela putere. Ca un fulger a luminat situația evenimentul acesta. Sosise ora deciderei sortii monarhiei, când a trebuit să se facă afront categoric și decizorul acestui amestec criminal al celor doritori de o Sârbie mare în viața noastră internă de stat, și anume, spre asigurarea existenței noastre. Indulgența și considerația avută până aci față de vecinii noștri dela sudost nu mai putea să apară ca slăbiciune și amețală, pentru a nu se sgudui monarhia în temeliile ei.

Apelarea la arme devenise inevitabilă atunci, când guvernul sărbesc, la semnul dat din Petersburg, a răspuns în mod nemulțumitor la ultimatum nostru. Fatalitatea și-a început cursul. Mobilisarea rusescă, făcută nu numai pentru noi, ci și pentru imperiul german, care apoi în ceasul prim al conflictului s'a pus pe partea noastră cu pilduitoare credință de aliat: a atrăs această putere centrală în răsboi, după care a urmat întrarea în răsboi rând pe rând a Franției, Angliei și a Japoniei.

Originea conflictului nu ne lasă în dubietate asupra faptului, că monarhia a pus mâna pe arme numai pentru apărarea ei, că departe era de ea orice intenție de atacare, ori de cucerire. Dacă în privința aceasta s-ar mai cere dovezi, ni le-au dat însăși dușmanii noștri, cari n'au ascuns faptul, că din capul locului au intenționat să sdrobească monarhia și să încorporeze cu forță teritoriile mari din ea.

Din momentul prim popoarele din Austro-Ungaria au fost conștie, că lupta se dă pentru existența patriei. Abstragând dela întâmplări iso-

late locale, s'a manifestat în fiecare față o admirabilă solidaritate. Aceea ce a prestat puterea armată comună de atunci începând, de trei ani și mai bine, pe uscat, pe apă și în aer, va admira uimită posteritatea, ca o nemai pomenită mărime omenească, ca curaj adânc înrădăcinat de jertfă și ca eroism desinteresat al milioanelor, mai ales, că luptele s'au purtat mai totdeauna față de o preputere puternică dușmană. Cu vrednicie se înșirue la prestațiunile acestea ale armatei și marinei atitudinea patriotică, jertfioare în mod fără exemplu și statonică totdeauna împărtășită pentru asemenea însuflare și isvor necusat de iubire de patrie. Pe aceste rezultate etice ale eroismului generației noastre se va așeza în mod sigur viitorul monarhiei austro-ungare.

Trecând acum la o scurtă expunere a pozitiei, pe care au luat-o statele singuratică față de răsboi, trebuie să ating în prima linie politica de alianță a monarhiei, care a fost de importanță decizătoare pentru cursul răsboiului. În fruntea expunerilor trebuie să pun constatarea făcută de mult de întreaga Austro-Ungarie, că lunga și strânsa noastră legatură cu imperiul german a prestat în mod splendid proba de foc. Monarhilor și bărbăților de stat, a căror înțelepciune a creat la timpul său această alianță, le datorește generația noastră adâncă recunoștință.

In unire cu Germania, monarhia austro-ungară a câștigat în cursul răsboiului încă doi aliați noi: Turcia și Bulgaria, cari în mod corect și au recunoscut interesele și s'au alăturat la puterile centrale. Ce valoare reprezintă pentru problemele noastre comune și pentru scopurile noastre comune această alăturare în actualul răsboi, e de prisos a se mai expune amănunțit. Cred a fi sigur de aproba stimaților domni delegați, când îmi exprim convingerea, că alianța cu Turcia și cu Bulgaria se va continua și după răsboi și că de aci se vor naște pentru toți participanții la alianță favoruri bogate.

Atitudinea Turciei în actualul răsboi și prospectele cari i se deschid din aceasta pentru existența ei asigurată și întărită din viitor, poate fi numită renașterea imperiului turcesc. Faptele militare ale armatei turcești, în special eroica și succesa apărare a Dardanelelor, fapte executate în strânsă cooperare cu puterile armate aliate, și la cari artleria noastră a avut rol plin de glorie, ni-au arătat nu numai virtuile vechi militare ale otomanilor, ci și dezvoltarea însemnată a armatei turcești, sub actualul guvern.

Amicitia și alipirea de decenii conservată între Bulgaria și monarhie, a fost incoronată în actualul răsboi

prin încheierea alianței. Jertfele grele pe care le-a adus Bulgaria în sânge și avere în cele două răsboi din Balcani, n'au împedecat statul acesta la intrarea cu toate forțele în răsboiul mondial. Armata sa glorioasă, probată în lupte, s'a validat în mod vitejesc, în unire cu armatele aliate, pretutindenea. Deciderea de a se alătura la gruparea noastră, Bulgaria nu a avut să o regrete. Grație acestei alianțe și prestațiunilor ei distinse militare, Bulgaria a putut să ocupe teritoriile cari istorice și etnografice ei îi aparțin. Si astfel înțeleapta și prevăzătoarea politică a domitorului, a adus țării fructe bogate.

Icoana pe care am putut-o schița cu privire la politica de alianță a monarhiei, nu ar fi completă, dacă nu și face amintire și de cele două state, cari au fost în stare să denegă în cursul acestui răsboi alianța lungă și lucrativă, avută cu noi, cari și-au părasit întâi aliații, apoi mai târziu au trecut în tabără dușmană.

(Va urma).

Cărți religioase pentru popor.

Primele bubuituri de tunuri slobozite cu dușmanie de moarte au aprins înainte cu trei ani și mai bine răsboiul mondial. Părerea aproape generală era la început, că focul ce începește să ardă îndată c'o flacără ingrozitoare în mai multe părți ale Europei, nu se va estinde prea tare, ci se va localiza și stârge în curând. Îndreptățirea astorfel de afirmații se răzma pe însuși cuvântul autoritativ al unui mare și viteaz împărat, care dădușe soldaților săi parola: «că deodată cu cădere plini de biruință la casele lor»...

Din partea ceealătă se afirma însă contrarul, se profeta un răsboi lung, de cel puțin 3—4 ani. Cu simțeminte cutremurătoare erau cetele astfel de vesti și se spunea, că «nu se poate», «că atunci se nimiceste lumea cu totul». Aceasta era schimbul de vorbe al celor mai mulți.

Astăzi cele îndoelnice și necrezute de odinioară le vedem fapte îndeplinite. Focul răsboiului ne închipuit de crâncenă a distrus și nimicit și sdobește încă și astăzi pe lângă mulți... mulți... vieți tinere omenești, tot ce întâlnescă încale, până și cele mai înălțătoare și mai geniale relicviile de artă monumentală. C'o furie aproape inconștiență, asemănătoare unei volbure de vijelie năprasnică, s'a lăsat și a cuprins în flacără mistuitoare aproape lumea întreagă. Unde se vor găsi puternicile stăvilor de localizare? Cât va mai dăinui această incărcare cumplită? nici azi nu se poate prevedea, nu se poate ști.

Trei ani și jumătate de dureri și de suferințe s'au împlinit cu vîrf și îndesat și lumea nu s'a prăpădit! Ba, privită omenește în treacăt și superficial îți lasă impresia, că de-o vreme înceoace s'a obișnuit, s'a împăcat cu deabinele și cu cel mai mare râu de pe pământ, cu răsboiul. O parte și chiar multă de afacerile splendide, aducătoare de câștiguri mari. Ear clasei mijlocie, puținilor meseriași și țărani rămași acasă, până și săracimile, pare că nici nu le-ar merge tare râu. Fie în urma productelor și-a negoțului mult puțin, fie în urma muncei, care se plătește ca niciodată, și-a ajutoarelor, ce le primesc după cei duși, au bani mai mulți decât înainte de răsboi.

La suprafață cam astfel ni s'ar infățișa viața zilelor prezente. Despicând adâncul și destrămând firele trafului, cumpă-

nind diferitele stări cu răgaz și temeinicie, vedem însă, că realitatea este cu totul alta. Vom întâlni cu tot dreptul ființe mulțumite de căștigul bogat, soții și tineret ușuratic, care abuzează de libertatea singurătății și a lipsei de control din partea tatălui sau a soțului. În fond însă o povară și o osteneală istovitoare se simte pretindeni și de toți! O frământare și neliniște continuă apasă sufletele, îspitind pe mulți cu desnădajduire în credință și în îndreptarea lucrurilor. Felul suferințelor fără de număr, mai ales însă taina nepătrunsă a vizitorului, ce mai mult preocupă și frământă mintea, lipsurile aproape în toate articolele de trai și îmbrăcăminte, sau poate mai bine spus, economisirea ce se recere tuturor, precum și scumpetea negândită vreodată, ajunsă fabuloasă, prea adeseori buimâcește și pe cei înțelegători și pe cei mai tari de suflet, încât nu ne prea poate nici mira faptul, că omenimea a devenit nesinceră, speculantă și egoistă, că o bună parte din ea în lipsă de lămurire și de un înțeles justificător al celor ce se petrec, spre a se descărca de gândurile multe a început să alunecă pe povârnișul căilor rătăcite.

Răsboiul a început să devină mai greu pentru cei de acasă. Îndeosebi mamele împrejmuite de 5–6 copilași, având în vedere scumpetea nemai pomenită, lipsa de alimente, de haine și de alte mărunțuri trebuincioase oricărei gospodării, au să lupte cu atâtea gânduri și sbateri chinuitoare, cari storc și îstovesc puterile sufletești și trupești, încă de multeori copelite de puterea lor, nu știu ce să mai facă. Încătrău să apuce, spre a afla vre-o rază de lumină și de îndreptare, măngăiere și întărire.

Înțelegem și știm, că astfel stănd lucrurile, ajutorul cel mai bun, sfatul, preda, cartecea mai succesa și mai potrivită ar fi, să dăm tuturor cele trebuincioase și dorite. Mai întâi pacea cea scumpă, pe mult așteptată, pe iubiții și pe dorii lor, și apoi toate cele de lipsă și de trebuință unui trai tânăr, cinstit și corespunzător. Atâtea și atâtea lucruri, cari azi toate sunt în mâna stăpânirii și se impart între cetățenii cu chilogramul și cu țădui, pe cari noi pe lângă toată bunăvoița nu le putem da, căci nu le avem. Rămânen deci îndatorați, atât din simțeminte patriotică, cât naționale și umanitate, să le dăm aceea, ce putem: o hrana sufletească bună și potrivită, o luminare deplină asupra multelor suferințe și încercări pogorâde de împriștișă puterea cea mare a nădejdei și a credinței, să-i măngăiem și să-i întărim sufletește, ca după statul cuminte al scripturei, să poată suporta cu răbdare și până în sfârșit, întreg greul: orice durere, orice suferință amară, orice și rea venită de pe câmpul de luptă, orice lovitură neașteptată s-ar întâmpla să se pogoare asupra lor.

Și nu vom putea îndeplini o astfel de datorință sfântă, decât numai căutând a ne apropiua de massa poporului, a sta de vorbă și într-o legătură directă, prin tot felul de cărticele scrise cu slove atrăgătoare, în graiul și pe înțelesul lui, de cuprinse religios-moral și istoric, ale căror subiecte să fie prelucrate și aduse în legătură cu diferitele nevoi ale traiului de azi. Și se va arăta din trecutul bogat, că răsboiai au mai fost destule, unele mai mult, altele mai puțin crâncene. Deasemeni că ome-

nimea în cursul veacurilor a fost de atât de puțină la probă prin încercările cele mai grele. Isoare potrivite îmbie Testamentul vechiu, care este un lanț nefărăsit de lupte și de suferințe continue, prin cari Iehova pedepsește și cheamă la pocăință pe poporul lui Israhil. Deasemeni din Testamentul nou, din istoria bisericăscă și profană s-ar putea scoate un bogat și foilositor material, care prelucrat și adus în legătură cu stările noastre, va putea să fie unul de lenă și vinul sămăduitor pentru ranele celor ce suferă.

La noi în direcția aceasta, cu excepția unui tract protopresbiteral din arhidieceza Transilvaniei și al unuia din dieceza Aradului, nu s-a făcut aproape nimic. Totuși ce s-a lucrat, și scoaterea unor părți din biblie, retipărire unor cărți de rugăciuni cu litere latine.

Neobositul și vrednicul protopop al tractului Lupșa, nu de mult într-un articol de fond publicat în coloanele acestui ziar, a isbutit să ne înfâșeze în trăsături VII și într-o formă fidelă și reală dezastrele morale și influențele păgubitoare ce le-a revărsat răsboiul asupra poporului nostru. «Un fel de haos sufletește — zice sfintia sa — amenință viața familiară din satele noastre, care deslăuntrușe cu putere amenință datinile și toată ordinea cea bună dinainte de răsboi, care trage după sine incalculabile dezastru, ce trebuie prevenite, până ce nu erumpe vîjelia morală cu consecințele sale de tot felul». Printr-o circulară îngrijatul părinte tractual dă sfaturile și îndrumările de îndreptare preotilor săi și comitetelor parohiale. Îi indeamnă să inițieze «acțiuni sociale» și a purcede printr-un înțeles comun: preotul, intelectualii și fruntașii satului — la munca neprețută a conservării obiceiurilor bune, a susținerii și în aceste vremi vîforoase la poveștele și poruncile sfintei noastre credințe. Îi sfătuiește cu râvna marelui apostol Pavel, a cărui «cu vreme și fără de vreme» intru-luminare și îndrepătarea tuturor răielor și neajunsurilor.

Bune îndemnuri, demne de ale înținute și urma cu toții, în parohiile noastre!

Această, stăruințele noastre vor fi însă cu mult mai luminate și mai rodnice, dacă și în centrul mitropoliei noastre se va iniția o «acțiune socială» puternică, un comitet mitropolitan, care să cuprindă pe toți marii marii noștri, pe toți învățății noștri, pe toți fruntașii neamului. Și în ceea ce înțelegea să poarte titlul vremii și prințo emulație umitoare, vrednică de un popor ce vrea să trăiască, să răscolească și să strângă din comorile lor sufletești, bogate în aurul cunoștințelor, tot materialul potrivit, care prelucrat și turnat în ruburile făcătoare de minuni ale tiparului, să apară în broșuri puternice și să se trimită celor flămândi și însăsoaști odată pe săptămână, sau cel puțin de două ori pe lună, asemenea unei mane creștini, care să reinvie și în poporul părăsit românesc credința în Dumnezeul cel atotputernic, care ocărminește pașii vieții noastre, să ne reimprășteze puterile și să ne le oțelească în lupta grea a zilelor noastre! Printr-o astfel de întreprindere s-ar umplea un mare gol simțit de ani, nu numai prin satele noastre, dar și prin multele spitale și tranșee, prin cari

¹ «Teigr. Rom. Nr. 82 a. c.

răniți și vîțeji noștri se uită cu oarecare invadă îndreptățită la conceția altor neamuri cu mult mai luminași și mai bine îngrijiti și cări cărticele în ceasurile mai liniștite și de recreare le-ar fi și lor de mai folos, de multă măngăiere și întărire sufletească.

Întreprinderea unei asemenea acțiuni sociale-culturale, cu toată scumpetea de hărție și de lucru tehnic, nu ar putea să fie nici decum riscată. Astăzi când am rămas cu câteva zare, nici o revistă aproape, nici o bibliotecă, care să apară regulat, atât de mult se simte lipsa și atât de mare e dorul slovei românești, încât bine potrivite învățăturile și bine redactate să ar putea desface în întreaga mitropolie în zeci de mii de exemplare. Astăzi, când omul nu știe încătrău să dea ca să găsească un razin de lumină și de întărire, usor ar jertfi și cel din urmă 50-80 bani pentru o cărticică bună. Scrisă la inimă lui, căstigată încredere, nu te-ar mai slăbi cu întrebările, «când mai vine vre-o cărticică de aceea bune?» Soldații noștri, în amestecul mare și în viață impreunată în care de ani trăiesc cu fiii altor neamuri, văzându-i pe aceștia împresurati de gazete și de cărți, oftează cu sete după povății cărții românești.

Recunoaștem cerințele multe, sarcinile grele, precauțiunea îngrijitoare ce se cere mai ales în vremea vîforoasă de astăzi dela conducătorii bisericei noastre, când valuri peste valuri se ridică cu încercări de înghițire și de nimicire. Deasemeni recunoaștem însă, că în aceste zile de crunte încercări, când biserica cea vie, massa poporului, geniu sub povara cător și mai cător dureri și suferințe, afundă în pragul unei desnădajduri periculoase, nu poate fi o chestie și o problemă mai ardentă, decât problema de a căuta mijloacele potrivite de a veni în ajutorul poporului, spre a-l lumina, întări și măngăia. Caci numai lămurit prin învățături convingătoare, prin pînde și asemănări uimitoare și pline de putere, asupra tuturor nevoilor și durerilor și înțelegându-le căruși de căt, se va putea stabili și susține echilibrul sufletește al credinței, atiparea neșovăitoare față de biserică și de neam!

Cum se impun acum din partea conducerii bisericești nenumărate colecte, său obiceiul credințioșii să jertească aproape în fiecare lună din bănușorii lor căruia fileri. Această obișnuință i-ar stăpâni și mai mult, dacă ar vedea, că în fiecare Dumineacă li se dă căte o cărticică folositoare. Așa totuși, ca după ascultarea liturgiei, când iasă din biserică, să și poată duce cu sine acasă cărticica sfătuitoare, povăuitoare, luminătoare și măngăitoare, ca să o poată avea ca o rază de inseninare în mijlocul casei sale împrejmuite de întunericul parăsirii și bănuirii de multe izbeliști.

Dacă răsboiul acesta a trezit în sufletul altor popore toate energiile și le-a pus în lucrare pentru sporirea înțelegerii și propagandă religioasă și culturală, este de neapărată lipsă, ca și la noi, în locul nepăsării și al trăndăvierii, care împedecă orice pornire spre progres, să se instaționească sărgința, râvna și pricoperea celor chemați și la poporului nostru hrana sufletească de lipsă, prin cărți religioase, corespunzătoare vremii de azi.

Preotul Ioan Popa.

REVISTĂ POLITICĂ.

America. Din Washington se anunță: O hotărâre, ce are să fie desbătută în senat și în cameră, cu raport la declararea *stării de răsboi* între Statele Unite și între Austro-Ungaria, Turcia și Bulgaria, a fost prezentată senatului, care a transpus-o imediat secțiunii afacerilor externe. Această secțiune a camerei s'a pronunțat pentru *declararea de răsboi* Austro-Ungariei.

Presidentul Wilson, într-o vorbire cu un membru al congresului, a zis că declarația aceasta de răsboi a recomandat-o să fie primată mai ales de aceea, fiindcă se va arăta poate necesitatea de a trimite în Italia trupe americane.

In mesajul său președintul Wilson declară între altele următoarele: Austro-Ungaria nu este astăzi stăpână asupra sa, ci pur și simplu o țară vasală (!) a guvernului german, și noi — americanii — avem să primim lucrurile așa cum sunt, fără slăbiciuni de sentimentalitate. Guvernul austro-ungar nu lucrează după voința proprie, nici conform dorințelor și sentimentelor poporului său, ci ca unealtă (!) a unei alte națiuni. Noi trebuie să opunem puterii armate austro-ungare pe a noastră americană și să considerăm puterile centrale ca o unitate. Atfel răsboiul nu se poate purta cu succes.

Franta. Atitudinea, ce o va lua guvernul Franței în fața evenimentelor rusești, se poate vedea din scrisore ziarului *Petit Journal*, organul ministrului de externe Pichon. Ocupându-se cu greutățile ce se ivesc din ultimatum lui Lenin și Trotski, cu raport la participarea tuturor puterilor beligerante la pertractările de armistițiu, numitul organ scrie: Dacă Întelgeerea refuză invitarea sau nu răspunde nimic comisarilor poporului, comitetul sovietului va pronunța ruptura cu aliații și va continua singur tratativele cu puterile centrale. Întelgeerea însă, nici în cazul acestei posibilități nu va renunța la punctul său de vedere.

Rusia. In cursul armistițiului oficial, care durează până în 17 Decembrie, reprezentanții Rusiei și ai puterilor centrale au să se înteleagă asupra armistițiului definitiv în vederea tratativelor de pace.

Comisarul pentru externe, Trotski, într-o ședință a sovietului, a rostit o mare vorbire, în care declară, că im-

cească a bisericii răsăritene («a keleti egyház görög vallásu népe számára»), va să zică, să înființează cu 250 de ani înainte de imigrarea sărbilor în Banat, deci nu pentru sărbii, totuși ei încearcă să-i deie caracter sărbesc, schimbindu-ne numele în temeitorului Bogdan, în Bogdanovici.

3. Mănăstirea Vodita, de lângă Mehadia, s'a intemeiat pe la anul 1370. «EZ időben esik a Mehádia mellett levő vodai kolostor alapítása». «In timpul ac stă s'a înființat mănăstirea Vodita lângă Mehadia». (Pesty Frigyes, A szörényi bánság 345 l.) Intemeitorul acestei mănăstiri e Vladislav, principalele Tării Românești (1364–1374), care a ridicat-o la indemnul călugărului Nicodim: «Auf Nikodims Betreiben gründete der Voivode Vladislav das Kloster von Vodica bei Mehadia. Vodica und das nahe Tismana sind die ältesten Klöster in der Walachei».

«La stăruința lui Nicodim a intemeiat Vlaicu Vodă mănăstirea dela Vodita lângă Mehadia. Vodita și Tismana din apropiere sunt cele mai vechi mănăstiri în Valahia». (lirecek, Geschicht der Bulgaren, p. 328 notă).

Despre organizația și viața internă a mănăstirii Vodita, mărturisesc hrisovul de fondare dela voivodul Vladislau, și alte hrisioave, precum: hrisovul de danie și de confirmare din 1382 dela Mircea Radul Voivod; hrisovul despotului Sârbie Stefan din 1391; hrisovul voivodului Dan din 1424; și hrisioavele regelui Sigismund din

FOIȘOARA.

Material pentru istoria bisericii.

II. Mănăstirile gr.-or. din Ungaria.

(Urmare).

Așadar, chiar și în cazul, când — dato sed non concessio — intemeitorii mănăstirilor gr. orientale din Banat ar fi fost să bi de origine, moșnenii sau urmașii acestora, sărbii de azi, nu ei sunt proprietari lor, ci religia ortodoxă din acel ținut, fără pri-vire la naționalitatea poporului, care o profesă; pentru că, în respectul limbii sau naționalității, mănăstirile ortodoxe sunt, ca să zicem așa, un fel de institute *internationale*. «Niște oameni zice sf. Vasile, despre societatea mănăstirească, cari au venit din mai multe ţări și de mai multe nații diferite, se găsesc atât de perfect uniti în același loc, încât se vede același suflet în mai multe coruri, și că mai multe coruri nu par a fi decât organele aceluiaș spirit care îi însuflește». (Sfântul Vasile, arh episcopul Kesariei, Kapadokiei, traducere de Iosif, Mitropolit Primat, p. 78).

Dacă pe lângă toate acestea mitropolia din Carlovăț s'a întabulat ca proprietar asupra mănăstirilor Bezdin, Mesici și Voivoița, învederat că aceasta este uzur-pațiu și o flagrantă violare a canoanelor,

care nu permit mitropolitului a trece peste hotarele eparhiei sale și a-și însuși jurisdicțione în eparhiile altor episcopi.

In cele expuse am arătat temeiurile canonice, prin care se dovedește dreptul și pretenzia legală a bisericii române ortodoxe asupra mănăstirilor gr. orientale, în părțile locuite de poporul românesc. Revenind acum la partea istorică a chestiunii, am constatat documentar că, în regatul ungar, au existat mănăstiri gr. orientale încă din timpul regilor din casa Árpădiană; dar că în părțile unde au încrezut de a mai fi credințioși de ritul oriental, au încrezut dela sine și mănăstirile orientale, ori au fost prefăcute în mănăstiri de rit latin. Acolo însă unde populația și-a conservat religia ortodoxă, mănăstirile orientale încă și-au conservat ființa și continuitatea lor până astăzi. Mărturie este mănăstirea Hodoș-Bodrog din dieceza Aradului, a cărei vechime documentată se intinde până în secolul al XII-lea.

1. Despre mănăstirea Hodoș scrie învățatul canonice din Oradea-mare, membru al Academiei maghiare, Dr. Karácsonyi János următoare:

«III. András királynak 1293 november 10-én kelt levele viágosan irja, hogy „terra Hudus-monostora vocata iuxta fluviū Morus existens». Már pedig ma is ott áll Hodos a Maros partján Zádorlaka és Felik között. E monostor is tulajdonkép a tatár-

járás előtt virágzott. III. Béla királynak 1177-ik levelében az olvasható, hogy a mint elindult Ség halára a Marosnak Fok nevű ágát, mindjárt a hodosi (hudust-i) egyház lăldjével találkozik».

«Epistola regelui Andrei III. din 10 Noembru 1293 scrie clar, că „pământ numit al mănăstirii Hodoș e situat lângă râul Murăș». Și astăzi e situat mănăstirea Hodoș pe malul Murășului între Zádorlaka și Felik. Aceasta mănăstire înflorisse încă înainte de invașia Tatilor. Într-o epistolă a regelui Bela III. din 1177 se poate citi, că înălțat ce pleacă granița Ség dela ramul numit Fok, al Murășului, numai de căt se întânește cu pământul bisericii din Hodoș (Hudust).

(Dr. Karácsonyi, Délmagyarárszág monostorok 9. 10 l.) Pe frontispiciul bisericii se poate citi încă inscripția: «Hodos Eumén Michael 1323». Și cu toate acestea incuzații susțin că mănăstirea Hodoș ar fi intemeiată la 1498 de Márk Jaksics.

«De ez m-sebeszéd, zice Karácsonyi, mert a Jaksics család sohasem birta Hodost».

dat după încheierea armistițiului definitiv, încredințări ruși și ai puterilor centrale au să se întânească la masa verde. Rușii doresc să sfârșească răsboiul, și prin aceasta să aducă tot odată la învingere ideea păcii generale, care se răspândește tot mai mult în țările Europei.

Delegații ruși, cari se află la cartierul german răsăritean pentru pregătirea armistițiului, sunt patru: Camenev, Cocolnicov, Bicenco și Mistislavski. Ei sunt însoțiti de doi coloneli din statul major, cari funcționează ca specialiști.

Pentru orfelinat.

Cu discul purtat la Ziua Crucii au mai fost adunate și au intrat la cassa arhidicezană sumele următoare:

1. Protopresbiteratul Bistrița 256 cor. 19 fileri.
2. Protopresbiteratul Sighișoara 204 cor. 50 fileri.
3. Protopresbiteratul Turda 362 corone.
4. Protopresbiteratul Unguraș 154 cor. 01 filer.
5. Protopresbiteratul Deva 309 cor. 08 fileri.
6. Protopresbiteratul Ilia 259 cor. 54 fileri.
7. Protopresbiteratul Reghin 1000 cor. 72 fileri.
8. Protopresbiteratul Orăștie 325 cor. 44 fileri.
9. Protopresbiteratul Hațeg 522 cor. 44 fileri.
10. Protopresbiteratul Avrig 312 cor. 15 fileri.

La olaltă 3706 cor. 07 fileri.

Domnul Dr. Vasile Preda, avocat și deputat congresual al Câmpenilor, a dăruit 30 coroane pentru orfelinatul rom. în loc de cunună pe sicriul prietenului său răposat, căptanul Streulea.

Răsboiul.

7 Decembrie n.

La frontul *estic* e liniște, în urma armistițiului de 10 zile. La frontul *italian* trupele mareșalului Conrad au avut succese nove cu ofensiva lor. Regamente austriace de vânători au învins rezistența dușmană, în lupte înverșunate apropiate, date pe muntele Sisemolo, cucerind această fortăreață, apărând de italieni cu îndăjire în curs de mai multe săptămâni. Italianii au pierdut peste omie pe prizonieri și mult material de răsboi. Numărul prizonierilor făcuți cu începere din 4 Decembrie se urcă la 15.000 și s'a urcat și numărul tunurilor capturate.

anii 1418—1421 și 1429, care se găsesc la Venelin: *Vlacho bolgariskija iu daco-slavjanskaja gramaty*, Petersburg 1840 și publicate românește în «Biserica ortodoxă română» din București, 1877-78, p. 625—633 și 747—763).

Hrisovul de fundare dela voivodul Vladislau sună așa: «Fiind că eu cel bine credincios în Cristos Dumnezeu, Vladislav voivod, din mila lui Dumnezeu Domn a toată Ungro-Vlachia, am binevoit după învățatura lui Dumnezeu, ca să fundăm o mănăstire la Vodița în numele marelui și purtătorului de Dumnezeu Antonie, ascultând pe preaonorabilul între monachi Nicodim, am dispus și am prescris, ca mai ales dela Domnia noastră să fie ajutorul și cheltuiala, iar dela Domnul Nicodim și frații lui osteneala... Iarăș a stabilit Domnia mea, ca după moartea lui Nicodim nimenea din domnitorii să nu fie liber de a așeza în locul lui stareț, nici vre-un Arhiepiscop să facă aceasta, și nici altul oarecare. Dar cum va zice D-l Nicodim și cum va stabili el, așa să ţină». Vladislau, pe lângă că a înzestrat mănăstirea cu cărți, vase, vestimente și cu moșii i-a mai asigurat încă anual din cassa sa o sumă de 1000 parpiri (un fel de monetă de argint).

Mircea Radul voivod prin hrisovul din 1382 confirmă donațiunea făcută mănăstirii de către Vladislav. Iar despotul Stefan prin hrisovul din 1391 confirmă zece posesiuni sau metoace din pământul Săr-

Frontul dela *vest*. La gruparea de armate a moștenitorului de tron bavarez Ruprecht focul a fost puternic din când în când la Ypers, la Lys și pe malul sudic al râului Scarpe, mai ales spre seară. Între Graincourt și Marcoing germanii au avut întreprinderi succese, cari li-a adus îndrepătare de poziții. O mărește a fost luată cu asalt de germani, cari au alungat pe dușmani și din Marcoing. Pe alte locuri atacurile dușmane au fost respinse de germani. La gruparea de armate a clironomului german foc viu de artillerie, la armata principelui Albrecht de Württemberg întreprinderi succese. În Albania și Macedonia situația a ramas neschimbată.

8 Decembrie n.

La frontul *estic* e armistițiu. La frontul *italian* trupele noastre viteză au luate cu asalt, la ost dela Asiago, unele puncte de razim italiene, pe cari le-au păstrat și față de contraatacurile vehemente. Numărul prizonierilor făcuți de armata mareșalului Conrad trece peste 16.000. Aviatorii noștri au avut eri lupte succese cu dușmanul. Au nimicit sase aeroplane dușmane.

In Albania nu s'a întâmplat nimic deosebit. In Macedonia avangardele bulgare au silit pe cele engleze să se retragă.

Frontul dela *vest*. La gruparea de armate a moștenitorului de tron bavarez Ruprecht, în Flandria, focul s'a continuat cu vehemență, mai ales după ameza. La Graincourt englezii au fost alungați din poziții, în lupte date cu granate de mână. Încercarea englezilor de a prinde teren la Vasquerie, a eşuat. In zilele două din urmă germanii au făcut 53 prizonieri cu 5 ofițeri și au capturat 2 tunuri și 15 mitraliere. La gruparea de armate a clironomului german a fost activitate potențătilă artilleristică. Trupe germane de recunoaștere au făcut cățiva prizonieri.

9 Decembrie n.

La frontul *estic* e armistițiu. In Albania situația e neschimbată. La frontul *italian* a fost foc potențat de artillerie pe mai multe locuri, în provincia Veneției, apoi pe platoul dela Asiago, pe muntele Tomba și pe Montello.

Frontul dela *vest*. In Flandria s'a desvoltat eri după ameza foc puternic pe unele locuri ale frontului, unde se află armatele comandante de moștenitorul de tron bavarez Ruprecht, iar pe celelalte locuri activitatea răsboinică a fost mai redusă la frontul acesta. La frontul macedonean, spre nord-est dela lacul Doiran, mai multe companii dușmane, cari au încercat să se apropie de avangardele bulgare, au fost alungați.

NOUTĂȚI.

Earna. Din toate părțile țării se vesc ninsori și frig. Chiar și la Fiume a scăzut temperatura sub zero. La Orșova termometrul a arătat în 5 Decembrie patru grade minus. Frig și mai simțitor s'a răsat în Ardeal, unde Joi și Vineri am avut ger de 10 și 18 grade sub zero; dar ninsoare puțină. — Din cauza frigului și a lipsei de cărbuni școală din capitala țării iau vacanță din 14 Decembrie și se redeschid în 3 Ianuarie 1918.

biei, care le dăruise despotul Lazar mănestirii Vodița. Regele Sigismund prin hrisovul din 1418 ordonează ca mănăstirea dela Vodița și ceea ce aparține la dânsa să rămână dăruite călugărilor dela Vodița, «pre carii — zice — i-am luat sub mâna noastră să fie apărăți din partea noastră», acordându-le și imunitatea de a se bucura de scutirea, vămidă atât pe pământurile regale, cât și pe cele ale magnatilor. Prin un alt hrisov din 1421 Sigismund confirmă drepturile și imunitatea călugărilor și mănestirii Vodița, zicând: Pentru acestea eu din bună voia mea am dat, și cu credința mea am primit libertatea, ce au avut-o ei dela început, și acum să fie liberi ei și satele și toate hotarele, ce au... și precum acestea dela început au fost mănestirești, așa și acum în eternitate să fie mănestirești și alii popa Agaton și a tuturor călugărilor, și după dânsii a celor, ce vor fi în acele locuri, care pentru săracă frăție lor, noi le-am luat asupra noastră, ca să le păzim și să le conservăm pentru serviciul și credința lor cea dreaptă, căreia îi servesc. Si ei să remână în credința lor, cu ai lor, și să-și ţină legea și în bisericile lor, și cu dânsii să nu fie nimenea liber a se ocupa, sau a-i supăra pentru legea lor... Confirmarea averilor și imunităților mănestirii Vodița se înnoiește prin hrisovul Voivodului Dan din 1424 și al regelui Sigismund dat la 28 Octombrie 1429 în Pozsony.

(Va urma)

Concedii pentru elevii institutelor militare. În considerare, că în orașul nostru tot se mai ivesc unele cazuri de tifos, elevii institutelor militare pot să fie concediați la Sibiu numai sub condiția, dacă după întoarcerea lor la institut se supun unei observații medicale pentru un timp anumit, în care vor fi separați de persoanele sănătoase.

Apel. Societatea *Crucea roșie*, după exemplul din anii precedenți, a luat asupra sa însărcinarea de a aduna contribuții binevoitoare, în scop de a face daruri de Crăciun pe seama eroilor noștri soldați dela front cu preleul sărbătorilor din anul curent ale Nașterii Domnului. Ne adresăm către sentimentul de jertfa al populației noastre și o îndemnăm să participe și de astă dată în număr cât mai mare la sprijinirea colectei întreprinse din partea societății Crucea Roșie.

Orfelinatul „Arhiducele Iosif” în Ardeal. În cercuri ardeleni s'a ivit o idee dintre cele mai frumoase. S'au hotărât adecă următoarele: Unul dintre orfelinatelor mai mari ardeleni are să poarte numirea de *orfelinatul „Arhiducele Iosif”*, după numele comandanțului suprem al armatelor ardeleni. Mișcarea aceasta este pornită din partea Reuniunii pentru internatul orfanilor și poporului ardelen, a cărei președinte este *contesa Géza Teleky* născută *contesa Margareta Béldi*. Reuniunea a și aflat o clădire, care se poate adapta cu puține cheltuieli în scopul orfelinatului. Arhiducele Iosif a primit zilele acestea pe trimisii Reuniunii și s'a învoit cu placere, ca instituția ce se va înființa, să poarte numele Altei sale. Comunicând publicului stirea aceasta, sănătem încredință că fiecare persoană va sprijini după puteri realizarea unei nobile gândiri. Cine oare să fie mai vrednicii de ajutor, decât orfanii ardeleni ai răsboiului? Si al cui nume să fie mai demn de a fi eternizat, decât al Arhiducei Iosif, cunoscut pentru interesul și iubirea ce o poartă poporului din țara noastră. Contribuții generoase în scopul orfelinatului se pot trimite la adresa președintelui: Contesa Géza Teleky (Kolozsvár, királyi itébábă).

Biblioteca distrusă. Biblioteca națională germană dela Gotha, cea mai mare colecție de opere asupra culturii germane, a fost nimicită în 5 l. c. de un incendiu. Dauna, în cea mai mare parte, nu se poate înlocui.

Republie în Rusia. Descompunerea și urmează calea. Siberia este proclamată republică independentă cu capitala Omsk. În orașul acesta, unde fălfăie acum drapelurile verzi albe siberiene, se află reședința nouului guvern sub președinția lui Potatii. Guvernul siberian își va revoca trupele de pe câmpul răsboiului.

In loc de cunună peritoare pe cosciugul mult regretatului învățător Lazar Negriță, parohul Petru Iuga din Tilișca a binevoit a dărui 10 cor. la Fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace al Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

Manifest rusesc către soldații noștri. Comisarii poporului, cum se anunță din Petrograd, au adresat un manifest soldaților germani și austro-ungari. Aeroplanele rusești au răspândit în milioane de exemplare, între soldații noștri, manifestul rusesc, în care maximaliștii își arată scopurile și măsurile luate cu privire la viața politică și economică. Scopul de căpetenie al maximaliștilor este sfârșirea răsboiului. Ei cer sprijinul soldaților și-i asigură, că dacă pacea se încheie în câteva zile, au să se alăture la hotărârea aceasta și națiunile celelalte. Manifestul mai zice, că Rusia singură nu are putere de a se prefăce în stat socialist, ci numai atunci, când va primi sprijinire grănică în națiunile sale.

Prevenitori față de public. Ministerul prusian de răsboi a dat poruncă autoritaților militare, să fie prevenitoare față de public. Pilda ministrului de răsboi este acum urmată și de directorul poștelor din Germania. Într-o circulară, către subalternii dela poștele germane, directorul zice următoarele: Fiecare membru al poporului nostru participă la jefuile cerute de răsboi; prin urmare nimeni nu trebuie să-i măreasă sarcinile. I se măresc însă atunci, când funcționarii în atingerea lor cu publicul nu se poartă cu prevenire și politetă și fac ca atingerea cea să fie neplăcută și penibilă. Cine lucrează în modul acesta, își păgubește țara și dă dovadă că nu stă la înălțimea chemării sale. Aștept, ca persoanele, care stau în serviciul poștelor și al telegrafului, să nu dea motiv prin purtarea lor la plângerile îndreptățite ale publicului. Intrebări, informații, jaluiri

și alte afaceri privitoare la poștă, au să fie rezolvate din partea funcționarilor cu cea mai mare grabă și cu prevenire. — E de dorit, ca și la poștele noastre din Ungaria să se pună în practică punctele de vedere înșirate mai sus.

Teatrul cinematograf Repertoarul săptămânii acesteia, la Apollo, în Strada Schevis, se începe vîrăș cu piese dintre cele mai bune. Luni, în 10 Decembrie, se reprezintă: *Trenul expres de nord în flacări*, drama de senzație în 4 acte. Marți și Mercuri în 11 și 12 Decembrie: *Epistola unui mort*. În fiecare seară se dau suplimente la piesele principale.

Cărți și reviste.

Merinde pentru sufletele credințioase. Cuvântări ocazionale de Dr. Stefan Cioroianu preot ort. rom. în Banat-Comloș. Arad, 1917. Tiparul tipografiei diecezane gr.-or. române. Prețul 3 cor. plus 20 fileri porto. O colecție de 22 predici ocazionale, ce le-a rostit autorul preșorilor săi. Sunt lucrate cu pricepere și pătrundere. Deosebindu-se de predicile de sablon, atât în privința conținutului, cât și a formei, tratează teme și luminează chestii din domeniul tuturor manifestațiilor de viață a poporului, într'un mod foarte instructiv și acordat priceperii lui. Sunt o mărturie netrecătoare despre zelul și conștiințiozitatea cum își îndeplinește părintele Dr. Cioroianu direcțoria sa pastorală, urmărită cu atenție și apreciată de toți aceia, cari doresc o muncă productivă, o apostolie pe toată linia. Se poate comanda dela Librăria diecezeană, Arad, Str. Deák Ferenc 35.

Anunț.

Politia orașului Sibiu anunță următoarele:

Prinordonanța din 27 Noemvrie 1917 nr. 1919/1917 b, dată de dl vicecomitet, s'au stabilit următoarele prețuri:

I. Pentru porci vii

de Kg.
1. Grei de peste 50 până la cel mult 90 kg, cumpărați la locul de primire (din cocină), de îngrișat K. 7—

2. Grei de peste 40 până la cel mult 125 kg, cumpărați la locul de primire (cocină), de tăiat . . . K 6.50

3. Grei de peste 125 până la cel mult 150 kg, la locul de primire (cocină), de tăiat K 6.60

4. Grei de peste 150 kg, la locul de primire (cocină), de tăiat K 6.80

Prețurile acestea nu se raportă la porci grei sub 40 kg de tăiat, și la porci grei sub 50 kg de îngrișat.

Dacă vânzarea porcilor vii nu se face la locul de primire (cocină), intră în valoare prețurile de mai jos:

1. Grei de 50—90 kg, de 1 kg 7.30
2. " " 40—125 " " " 6.80
3. " " 125—150 " " " 6.90
4. " " peste 150 " " " 7.10

Porci, cari nu trece peste greutatea de 40 kg, nu este permis să se tăie pentru consumatori, — afară de cazurile de necesitate.

II. Pentru porci tăiați

Intregi sau jumătăți, de 100 kg K 800—

III. Pentru produse

De 100 kg. De 1 kg
Untură crudă și slăină crudă 850 K. 10 K.
Unsoare țopită 920 " 12 " .
Slăină, sărată, papricată . . . 1000 " 12 " .
" afumată, feartă, desert 1200 " 14 " .
Carbonată de porc 850 " 10 " .
Altă carne 800 " 9 " .
Suncă, crudă 1200 " 14 " .
" feartă 2000 " 22 " .
Carne afumată, crudă . . . 1200 " 14 " .
"

(259)

3-3

Concurs.

Anulându-se prin consistorul mitropolit din pentru defecte de formă alegerea de protopresbiter în tractul Iliei, pe baza Statutului Oganic § 63 combinat cu § 23 p. 5 și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al mitropoliei ortodoxe române din Ungaria și Transilvania sub Nr. 136 protocolar din 1888, prin aceasta se publică nou concurs pentru îndeplinirea postului de protopresbiter vacant în tractul Ilia. Viitorul protopresbiter va fi totodată și paroh în locul central al tractului, anume în parohia din Ilia.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiteral sunt:

a) Venitele protopresbiterale, care stau din salar conform § 19 din pragmatica de serviciu, și din taxele ce incurg din vizitarea comunelor tractuale și pentru alte speciale funcții protopresbiterale, după cum sunt acestea regulate prin normative consistoriale.

b) Venitele parohiei fasonate în coala B cu ocazia intrării dela stat a veniturilor preoști. Concurenții au să demonstreze cvalificarea prescrisă în conculzul Nr. 111 din 1888.

Concursule instruite cu toate documentele sunt să se înainte la consistorul arhidiecean din Sibiu în restimp de 30 de zile dela prima zi ce urmează după publicarea acestui concurs în ziarul «Telegraful Român», însoțite și de o tabelă de cvalificare după rubricile indicate în regulamentul congresual din 1888 pentru procedura la alegerea de protopresbiter § 12.

Concursule intrate după spirarea terminului nu se iau în considerare.

Ilia-Murășană, din ședința extraordinară a comitetului protopresbiteral gr. or. rom. jinută la 27 Octombrie 1917.

Dr. I. Dobre m. p. **Solomon Giurcoane** m. p. preș. com. ppres. not. com. protop.

Nr. 8550 Plen, aprobat în ședința plenară a consistorului arhidiecean, jinută în Sibiu, la 6 Noemvrie 1917.

Vasile Mangra m. p., arhiepiscop.

Dr. Octavian Costea m. p., secretar.

Nr. 220/1917 of. ppresbit. (217) 3-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului vacant de paroh din parohia de clasa a III-a Boiu-Blenchi prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B, despre întregirea dotațunei preoști din ajutorul de stat.

Concurenții au așteptat rugările concursuale, instruite conform normelor în vigoare, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis ind cat mai sus, și a se prezenta în timpul regulamentar, pe lângă prealabilă înconșunțare a subscrisului protopresbiter, în vre-o Dumineacă sau sărbatoare la biserică parohială spre a cânta, predica și eventual a liturgiei.

Deș, 5 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral al tractului gr. or. rom. Deș în conțelegeră cu comitetul parohial competent.

Teodor Hermann, protopresbiter.

«ARDELEANA, institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie-Szászváros.

Aviz.

Căutăm contabil conducător pentru filiala noastră din Vînț Alvincz. Dela numitul se cere să fie introdus în toți ramii de bancă și să stea lucru independent. Reflectanții să-și înainteze aici ofertele, alăturând în copie simplă atestatele de serviciu și de școală, comunicând și pretențiile de salar. Intrucât cel ales e necăsatorit, beneficiază de cvartir, încălzit și luminat în edificiul filialei.

(240) 2-2

Direcția.

(261)

1-3

Concurs.

Pentru alegerea de capelan cu drept de succesiune în parohia Cărbunariu (Kovár török) de cl. III, din protopresbiteral Cetății de peatră, lângă neputiniosul paroh Ioan Ciocăș, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele capelanului sunt jumătate din toate venitele parohiei statonate în coala B.

Concurenții să-și înainteze rugările provăzute cu documentele necesare în terminul deschis oficiului protopresbiteral gr. or. român al Cetății de peatră în Magyar-Lápos, și cu observarea restricțiilor normelor în vigoare, să se prezinte în vre o Dumineacă sau sărbatoare în biserică din Cărbunariu spre a cânta, predica, eventual a și servi la sf. liturgie și a face cunoștință cu poporul.

Cărbunariu, din sediul comitetului parohial jinută la 29 Octombrie 1917.

Ioan Ciocășiu, paroh, preș. comit.

Ilie Săștean, notar.

Vidi:

Nr. 449/1917 of. prot.

Lăpușul-Unguresc, la 6/19 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al tractului «Cetățea de peatră».

Andrei Ludu, protopop.

Anunț de căsătorie.

Caut de soție o văduvă, onestă, economa și cu ceva avere, fără copii, etatea între 35-40 ani. Sunt învățător activ într-o comună din jurul Timișoarei, în etate de 52 ani, am 2 copii: unul e ofișer, al doilea e student de 17 ani. Doritoarele să se adreseze la administrația «Telegrafului Român», alăturând și o fotografie.

Publicație.

Comuna bisericească română ortodoxă din Boiu (comitatul Sibiu), sărăndea pe calea licitației publice localitatea să de bolta situată în mijlocul comunei, pe timp de 3 ani.

Licităținea se va ține în 3/16 Decembrie a. c. la 3 ore p. m. în locația edificiului școlar.

Condițiile în această privință se pot vedea la oficiul parohial.

Boiu, 12/25 Noemvrie 1917.

(257) 3-3

Ioan Druhoră, presbiter rom. ort.

De vânzare.

O moară cu motor de benzina de 8 puteri. Doritorii au să se adreze la **Ioan Muntean** în Sadu Nr. 295 u. p. Nagydisznód (Szeben megye).

(256) 3-3

Scriitor sau scriitoare.

La primăria din Rașinari află aplicare imediata un **scriitor sau scriitoare**. Condiții favorabile. Ofertele să se adrezeze primării înșurându-se și condițiunile.

(255) 3-3

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidieceană în Sibiu.

Frumoasa din Nor

⇒ și alte povesti ⇒

de

E. Hodoș.

Prețul 250 cor. + porto 20 bani.

1-3

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Milostivă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se afă în depozit spre vânzare la Librăria arhidieceană, și se vinde legată în colecție roșie și vânătă cu 40 fileri.

Format placut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comande de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedierea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte coperioasă nu numai pentru trebuințele sufletești ale oricărui creștin, ci și ca dar la cozi, precum și pentru ostașii din răboi, atât după cumpărare, cât și după format și exterior.

A apărut:

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. române

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Milostivă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciune înainte de impărtășirea cu s. cuminecătură ale marelor Vasile și Ioan Gură de aur; rugăciuni după impărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se afă în deposit spre vânzare la Librăria arhidieceană, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 60 fileri.

Format placut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revăzătorilor li se dă rabat 20%.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16-36.

Mângăiați poporul!**Cuvântări bisericești**

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopiatul Săliște.

Se află de vânzare la Librăria Arhidieceană în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 250, legat cor. 3-, porto 20 fileri.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidieceană din Nagyszeben - Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

înțocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminarii

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminarial, instructor de canări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiezan prin decisul din 21/VII 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

Anunț.

Să redusă prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popea, arhim. și vicar arhiepiscopal, dela 5 cor. la 2 cor.

2. Memorialul arhiepiscopului și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popea, arhim., vic. arhiep. Tomul I, dela 2 cor. 60 fil. la 2 cor.

3. Insemnările unui trecător. Crâmpene din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la 1 cor. 50 fil.

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinătății. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la 50 fil.

Librăria arhidieceană.

A apărut și se găsește de vânzare la Librăria Arhidieceană în Sibiu Nagyszeben:

Calendarul arhidiecean

pe anul 1918

și cuprinde o bogată materie de citit, din care amintim următoarele: Putere și îscusești, povestire înduioșătoare din vremea împăraților dela Roma. Domnitorul nostru Carol IV. La moartea lui Titu Maiorescu. Scăpat din mâinile rușilor, întâmplări din răboi, spuse de Aurel Crenian. Unul care promite, însemnări despre poetul G. B. dela «Drapelul». Tatăl orfanilor, o aleasă povestire. Fluerul lui Pintea, din popor, cu versuri frumoase de St. O. Iosif. Cartea ursitei, fapt cu învățătură. Despre poame. Păstrarea sănătății, povești prețioase. Pentru economi: despre nutrețuri potrivite, câteva boale de animale și a. Pedepsurile copiilor, sfaturi de trebuință neapărată pentru părinți. Gânduri, ghicitori, glume și a.

Calendarul arhidiecean pe 1918 este împodobit și cu șapte chipuri interesante din răboi, și adeca: Profesorii dela gimnaziul gr.-or. român din Brașov, căzuți în răboi: Al. Bogdan, V. Micula și D. Nistor; apoi: adăposturi de trupe austro-ungare; mitralieră în poziție, și figuri de albanezi dela Scutari. — În celelalte părți ale Calendarului sunt: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii, Casele dominoare, tarifele nouă de poștă și de timbre, însemnarea târgurilor, aranjate după alfabet și luni. Extras din catalogul librăriei arhidiecezane despre depositul de cărți bisericești, școlare, regulamente, blanchete și icoane.